

ἐξωτερικὸν ἐπίδερμα δι' ὁξέως, ἢ διὰ τῆς τρίψεως, παρυσιάζει ἡμῖν ὠραία χρώματα· ἐτι δὲ καὶ τὸ ὄστρακον θλώντες ἐν διαφόροις αὐτοῦ μέρεσιν εὐρίσκομεν διάφορα στρώματα διαφόρων χρωμάτων.

Ἡ ὠραιότης τῶν καλυμμάτων τούτων εἶναι ἀχρηστος τοῖς ἐν αὐτοῖς οἰκοῦσι ζώοις· δὲν ἔχουσιν ὀφθαλμούς· ἵνα τὰ ἴδωσιν· πρὸς ποῖον λοιπὸν ἐγένοντο σκοπία; χάριν ἡμῶν. Ὁ δημιουργὸς ἀπλῶναι ὠραία πράγματα ἐτι καὶ ἐν τῷ πυθμένι τῆς θαλάσσης δι' ἡμᾶς. Ἐὰν τὰ καλύμματα ἢ αἱ οἰκίαι, ὡς δυνάμεθα νὰ τὰς ὀνομάσωμεν, πάντων τῶν ἐν αὐτοῖς οἰκούντων ζῶων, ἦσαν τοσοῦτον ἀπλὰ ὡς τὰ τοῦ ὄστρεοῦ, θὰ ἦσαν τοσοῦτον ὠφέλιμα καὶ ἀναπαυτικά ὡς εἰσι καὶ τὰ διὰ κομψῶν χρωμάτων πεποικιλμένα. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς αὐτὰ τὸ κάλλος πρὸς οὐδὲν λογίζεται· ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι συνάγουσι τὰ ὄστρακα, καὶ ἐνθ' αὐτὰς οὐκ ἀποβλέπουσι συνάμα ἐν τῇ ὠραιότητι τὴν ὁποῖαν ὁ δημιουργὸς ἐπιδαφιλεῖ καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς βάθεσι τῆς θαλάσσης τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἀπειρου αὐτοῦ ἀγαθότητος.

Ἡ ποικιλία τῆς ὠραιότητος ἐν τοῖς καλύμμασι τῶν πτηνῶν εἶναι μεγίστη. Τὰ ποικίλα χρώματα εἰσι διευθετημένα ἐν τοῖς πτεροῖς αὐτῶν ἐν πᾶσι ποικιλίαι, εἰσι δὲ πᾶσαι αἱ σκιαὶ τῶν χρωμάτων, ἀπὸ τοῦ στυλ-πνοτέρου μέχρι τοῦ λεπτοτέρου.

Συνήθως ἡ μεγίστη ποικιλία ἐν τοῖς πτεροῖς τῶν πτηνῶν εἶναι ἐν τοῖς λεπτοῖς καὶ ἀπαλοῖς πτεροῖς τοῦ στῆθους.

Ὁ ταῦς ἔχει μεγάλην πτερῶν ἔκθεσιν, φαίνεται μάλιστα ὑπερφηανεύμενος διὰ τοῦτο ὅταν ἀπλῶναι τὴν οὐρὰν του ὡς ῥιπίδιον. Οἱ ὑπερήφανοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἔχουσι τι δυσάρεστον ἐν αὐτοῖς, οὕτω δὲ συμβαίνει καὶ εἰς τὸν ταῦ· ἡ φωνὴ του εἶναι τοσοῦτον τραχεῖα ὥστε οὐδεὶς τὴν θέλει νὰ φθάνῃ τὰς ἀκοάς του.

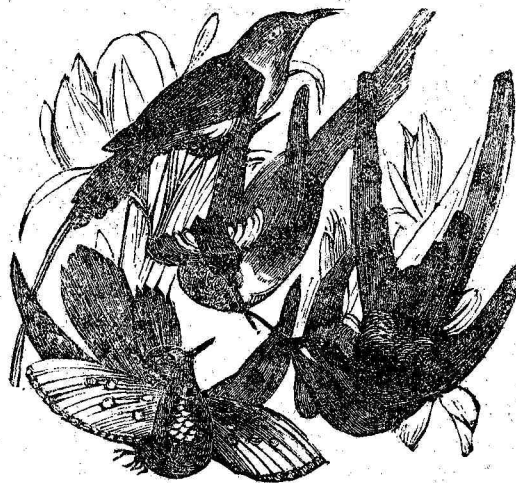
Τὰ παραδείσια πτηνὰ εἰσι λίαν ὠραία· εἰσι διάφορα εἶδη ἐξ αὐτῶν. Τὸ κοινότερον εἶδος εἶναι τὸ ἐνταῦθα παριστώμενον. Τὸ μέγιστον μέρος τοῦ σώματος αὐ-

τοῦ ἔχει χροῶμα ὑπομέλαν· ὁ λαιμὸς εἶναι χρυσοπράσινος· ἡ κεφαλὴ κιτρίνη· τὰ μακρὰ ἀπαλὰ πτερὰ τὰ

ὁποῖα βλέπετε τοσοῦτον ἀφθονα περὶ τὴν οὐρὰν εἰσιν ἀνοικτοῦ κιτρίνου χρώματος. Τὸ κομψὸν τοῦτο πτηνὸν φροντίζει πολὺ νὰ ἀποπλύνῃ τὸν ἐλάχιστον ῥυπον ἐπὶ τοῦ πτελώματος αὐτοῦ καὶ ὅποτε καθήται ἐπὶ κλάδου δένδρου πάντοτε μετωπίζει τὸν ἀνεμὸν ὅπως μὴ τὰ πτερὰ του ἀναπτελωθῶσιν.

Ἐν τοῖς κολιβρίοις ὑπάρχει νομιζόμεν μείζων ποικιλία χρώματος ἢ ἐν οἴσδε ποτε ἄλλῳ εἶδει πτηνῶν. Τὰ χρώματα εἰσι λαμπρότατα ἰδίᾳ ἐπὶ τῶν λεπτῶν πτερῶν τῶν στήθων των, σκιαζόνται δὲ διὰ τοῦ ὠραιότερου τρόπου. Παρατίθεμεν εἰκόνα τινῶν ἐξ αὐτῶν,

ποικίλων τὸ σχῆμα, καὶ μόνον ὁμοιάζόντων κατὰ τὸ μακρὸν λεπτὸν ῥάμφος.

Πολλὰ τῶν μηλωτῶν τῶν ζῶων ἔχουσι πολλὴν ὠραιότητα, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει τοσαύτη ποικιλία χρώματος οἷα ἢ ἐν τοῖς πτελώμασι τῶν πτηνῶν. Φυσῶν τις ἐπὶ λεπτῆς μηλωτῆς, καὶ βλέπων πόσον πυκνῶς αἱ λεπταὶ αὐτῆς τρίχες ἴστανται πλησίον ἀλλήλων, θαυμάζει τὸν πλοῦτον τῆς.

Πολλὰ ζῶα δυσάρεστον προξενούντα εἰς ἡμᾶς ἐντόπωσιν ἔχουσιν πολλὴν τὴν καλλονήν. Σκώληκες καὶ κάμβαι εἰσι δι' ἡμᾶς ἀηδεῖς καὶ θυμῶς ἐν πολλοῖς αὐτῶν ὑπάρχουσιν ἀπειρα ὠραία χρώματα. Διὰ τὸ τοσαύτη ὠραιότης ἐδόθη εἰς αὐτὰ; Φαίνεται ὥσπερ ἦτο περιττή. Ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ἔχῃ οὕτω· διότι ὁ Θεὸς ἔχει μίαν χρῆσιν δι' αὐτὴν διήποτε ποιήσῃ γινώσκουμεν ὅτι δύναται νὰ ποιήσῃ τι ὠραῖον ὡς καὶ τι ἀπλοῦν. Ἴσω; δὲ θέλει νὰ διδάξῃ ἡμῖν τὸ μάθημα τοῦτο ὅποτε ἐνδύη τοιαῦτα πλάσματα οἷα εἰσιν οἱ σκώληκες καὶ αἱ κάμβαι μὲ καλύμματα ὠραίων χρωμάτων. Ἀλλ' ἡμεῖς διαφόρως ποιοῦμεν προσπαθούμεν νὰ ποιήσωμεν ὠραία μόνον τὰ πράγματα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐκτιμῶμεν πολὺ. Εἰσι τινὰ πράγματα τὰ ὁποῖα θὰ ἦτο μωρὰ κατανάλωσις χρόνου ἐκ μέρους ἡμῶν ἵνα τὰ κοσμήσωμεν· τοῦτο δὲ διότι ὀλίγον δυνάμεθα νὰ πράξωμεν ἵνα καταστήσωμεν τὰ πράγματα ὠραία· ἀλλὰ παρὰ τῷ Θεῷ οὐκ ἔστι τέλος τῆς δυνάμεως τοῦ δημιουργεῖν τὸ ὠραῖον· δύναται, διὰ τοῦ λόγου τῆς δυνάμεως αὐτοῦ νὰ ποιήσῃ ὅσα ὠραία πράγματα εὐαρεστήται.